

George Orwell **Farma zvířat**

George Orwell, vlastním jménem Eric Arthur Blair, se narodil roku 1903 v Bengálsku, v rodině koloniálního úředníka. Byl britským novinářem, recenzistou, esejistou a spisovatelem. Nějaký čas byl i tulákem na předměstích Londýna a Paříže. Pracoval také pro BBC. Působil jako dobrovolný voják ve španělské občanské válce. Napsal díla Hold Katalánsku, Farma zvířat, 1984, Barmské dny. Do roku 1940 psal Orwell recenze na knihy pro Nový anglický týdeník. Roku 1950 zemřel na tuberkulózu.

Příběh se odehrává na malé farmě v Anglii, kterou vlastní pan Jones. Na farmě jsou mimo pana Jonse také psi, kočky, prasata, ovce, krávy, koně, osel, myši, holuby, kozy a kachny. Jednou se pan Jones opil a zapomněl zvířata zavřít, ta se následně sešla ve stodole, kde mluvilo staré prase jménem Major o revoluci za svobodu zvířat, tím započal nástup animalismu. Naučil zvířata zpívat starou píseň Zvířata Anglie, hymnu zvířat.

Během několika dní Major skoná. Nekrátko po jeho smrti se zvířata vzbouřila a vyhnala pana Jonse z farmy, čímž započala revoluci. Do čela vedení farmy se postavila dvě nejchytřejší prasata – Napoleon a Kuliš. Poté, co se naučila psát a číst, tak se rozhodli že přejmenují Panskou Farmu na Farmu zvířat. Sepsala také sedmero přikázání, kterým se měla řídit všechna zvířata. Zněla takto:

- Každý, kdo chodí po dvou nohách, je nepřítel
- Každý, kdo chodí po čtyřech nohách je přítel
- Žádné zvíře nebude chodit oblečené
- Žádné zvíře nebude spát v posteli
- Žádné zvíře nebude pít alkohol
- Žádné zvíře nezabije jiné zvíře
- Všechna zvířata jsou si rovna.

Potom se zvířata pustila do práce, která byla potřebná pro chod farmy. Šlo jim to dobře, ba lépe, než před revolucí. Měla nadbytek všeho, tak si žila dobře. Když přišla ale na svět štěňata, tak si je vzal do péče Napoleon a od té doby je nikdo neviděl. Začaly se občas dít podivné věci, které až tak nevyhovovaly pravidlům. Pro lepší chod farmy přišel Kuliš s nápadem postavit větrný mlýn, který by vyráběl elektřinu pro celou farmu. Při slavnostním uvedení plánu mlýnu však Napoleon přivedl zuřící psy, bývalá štěňata a nechal vyhnat Kuliše z farmy. Tím začíná série podivných věcí, která přímo odporovala pravidlům farmy. Prasata se nastěhovala do domu, spala v postelích, pila alkohol

a nic nedělala, zatímco ostatní zvířata dřela skoro až do roztrhání těl. Nakonec nechal Napoleon mlýn postavit, avšak pro výrobu mouky, která šla na vývoz a zvířata z ní nic neměla. Z farmy se tak stalo vězení, ze kterého nebylo úniku. Vrcholem bylo, když jednoho dne vyšla prasata z domu v oblečení a po dvou nohou. Stala se z nich zvířata na vyšší úrovni, než byla zvířata ostatní a místo sedmi přikázání bylo na zni napsáno jen jedno jediné, které znělo: Všechna zvířata jsou si rovna, ale některá jsou si rovnější.

Tento román je napsán formou bajky. Román je parodií na politické události. Svou podstatou autor předpověděl události několika let dopředu. Orwell s naprostou přesností popsal komunismus. Farma je jakýmsi symbolem pro stát.

Ukázka z díla :

Jednoho dne po ránu nařídil Pištík ovčím, aby ho následovaly. Odvedl je na kousek úhoru na druhém konci farmy, který zarostl mladými břízkami. Ovce tam zůstaly celý den pod Pištíkovým dozorem. Večer se Pištík vrátil do domu sám - protože bylo teplo, řekl ovčím, aby zůstaly venku. Nakonec tam ovce zůstaly celý týden, přičemž po celou dobu je ostatní zvířata ani nezahlédla. Pištík s nimi trávil téměř celé dny. Jak řekl, učí je nové písni a potřebuje na to naprostý klid. Jednoho příjemného večera, právě když se ovce vrátily, zaslechla zvířata, která přicházela z práce a blížila se k budovám, ze dvora vyděšené koňské ržání. Zvířata se v rozpacích zastavila. Ržání patřilo Lupině. Ozývalo se znovu a znovu - zvířata se proto rozběhla a utíkala do dvora. A tam uviděla to, co Lupina.

Bylo to prase krácející na zadních nohách.

Ano, byl to Pištík. Trochu kymácivě, jak nebyl zvyklý pohybovat se v této poloze, ale v perfektní rovnováze přecházel přes dvůr. A o malou chvíli později vyšla ze dveří domu dlouhá řada vepřů na zadních nohách. Některým to šlo lépe, některým hůře, jeden či dva by asi potřebovali hůl jako oporu, všichni ale přešli dvůr úspěšně. Pak se ozvalo štěkání psů, ostré kokrhání černého kohouta a ze dveří vyšel sám Napoleon, majestátně vztyčený, hrdě se rozhlízející. Smečka jeho psů poskakovala kolem.

V paznehtu držel bič.

Zavládlo zděšené ticho. Ohromená a vystrašená zvířata se semkla k sobě a pozorovala dlouhý zástup prasat, pomalu pochodující po dvoře. Jako by se svět obrátil vzhůru nohama. Ale pak přišla chvíle, kdy první šel pominul a zvířata - i přes strach ze psů a dlouhodobě vyvinutý návyk nikdy si nestěžovat, nikdy nekritizovat, ať se děje cokoli - chtěla začít protestovat. Ale právě v tuto chvíli, jako na povel, začaly všechny ovce najednou bečet:

"Čtyři nohy dobré, dvě nohy ""lepší""! Čtyři nohy dobré, dvě nohy ""lepší""! Čtyři nohy dobré, dvě nohy ""lepší""!"

To trvalo bez přestávky pět minut. A když ovce zmlkly, příležitost k protestu již minula, protože prasata vpochodovala zpátky do domu.

Benjamin ucítil na rameni zafunění. Ohlédl se. Byla to Lupina. Její staré oči byly zakalenější než jindy. Aniž by něco řekli, odebrali se spolu na konec velké stodoly, kde bylo napsáno Sedm přikázání. Minutu či dvě tam stáli a dívali se na bílá písmena na černém podkladě.

"Mám už slabý zrak," řekla Lupina. "Ani za mlada jsem nepřečetla, co tam je napsáno. Zdá se mi ale, že zeď vypadá nějak jinak. Je tam oněch Sedm přikázání, jako dříve, Benjamine?" A Benjamin poprvé porušil svoji zásadu, když jí přečetl, co je na zdi napsáno. Nebylo tam nic mimo jediného přikázání. To znělo: VŠECHNA ZVÍŘATA JSOU SI ROVNA, ALE NĚKTERÁ JSOU SI ROVNĚJŠÍ.

Literatura a zdroje : kniha Farma zvířat

http://cs.wikipedia.org/wiki/George_Orwell